

Hevur skarvsstovnurin oytt tann føroyska upsastovnin?

Tá uppskotið um broyting av veiðutiðini eftir skarvi kom fyrri á tingi, var tað ikki sori, at eg ótaðist um hvussu langt politikarar kunnu fara við sinum argumentum, tá ið tað snýr seg um at fáa sin vilja ígjøgnum.

Vit hoyrdu triggjar tinglimir, sum tosaðu skilagott, og sum ein kann siga tosaðu út frá veruleikanum. Restin var fullkomuliga burturvið.

Ein tingmaður kom inn á, at vit mugu halda á at skjóta fugl, fyrri at tær ungu konurnar kunnu læra at gera fuglafyllu. Vit hava longu, TIVERRI lagt so nógv sum hevur við fuglaveiðu at gera til síðis, ti onki grundarlag fyrri nakrari veiðu er til meir. Skulu vit so halda á, bert fyrri at læra at gera fyllu?

Nei, í hasum forinum skuldi hasin tingmaðurin havt sitið í frið á sinum stóli.

Ein segði, at skarvarnir eta so nógvan upsamurt, ja enn tá fleiri skipslastir. Har kann eg siga, at vit hava onki prógv fyrri hvussu nógvir skarvar eru í Føroyum, vit hava eina leysliga meting frá í fjør, sum sigur at tað eru einir 3-4000 skarvar í Føroyum. Hinvegin hava vit kanningarúrlit aðrastaðni frá,

sum visa, at skarvar etur nakað javnt býtt: sild, ternumurt, ulkur, tarabrosmur, yngul frá flatfiski og onnur smáfiskasløg. Ein skarvar etur, um tað er nokk til, umleið ¾ pund um dagin, av fleiri fiskasløgum. So tað er ikki skarvurin, ið hevur skuldina av at ongin likinda upsi kemur upp á land í Føroyum í dag.

Uppskotið sum so gevur einum fatan av, at menn halda skarv vera eina höttan fyrri alingina av laks.

Her má eg fyrst siga, at eg veit ikki so nógv um aling. Men tað sæst ikki so nógvur skarvar nærhendis alibrúkunum at tað er nøkur höttan, men at teir kanska amast upp á alingarnar skal eg ikki siga. Men eg kann heldur ikki lata vera við at siga, at eg síðsta sunnudag koyrði og hugdi at øllum alibrúkunum í Sundalagnum, Skálafjørðinum og Fuglafirði, uttan at siggja ein einasta skarv.

Ein kom inn á tann sokallaða rovfuglin, har kann eg ikki annað enn nevna skúgv og kjógvar, tað er syndarligt at hesin maður stendur og eggjar folki til at skjóta hesar eftirhondini sera sjáldsomu fuglar.

J.A. Johannesen, eg

trúgvi ikki tú hevur verið uttanfyri garðarnar nú í tíðini, men var tú kanska fyrri 20 árum síðani, far so ein túr aftur í summar, so sært tú hvat eg meini við. Hesir snotuligu fuglar minkaðu við 50% frá 1971 til 1981, teir stovnarir eru tíværri nógv minkaðir síðani tá.

Eg tákíð tað uppaftur, sum Petur Reinert segði, at onki djór í Føroyum tekur meira enn tí er til lútað av natúrunnar hond, nei, tað er menniskjan, sum oyðileggur, men tað er lættari at geva fugli og øðrum skuldina.

Tit trý, Marita Petersen, Henrik Old og Petur Reinert, hava tókk uppiborna fyrri tykkara stóðu.

Hetta skrivíð er ætlað sum ein áheitan á føroyingar, um ikki at taka tað sum sagt bleiv av ávisum tingmonnum fyrri fult. Eisini er hetta ein áheitan á politikarar um at leita eftir orsokunum til minkingina í fiskastovnunum, har sum tær eru at finna. Tað er so ikki nakar fugla-ella kópastovnur, sum hevur oytt okkara fiskastovnar. Eg rokni við, at tit innast inni vita hvar orsokirnar eru.

Við tókk fyrri upptøku

Harry Jensen

Tvøroyri og Sosialurin

Í floksblaði okkara týsdagin 27. mars hevur nýggi blaðmaðurin S.S. gjørt nógv burturur at lýsa ymisk viðurskifti á Tvøroyri, serliga á vinnulivsøkinum. Nú er tað at siga, at maðurin er heldur nýggjur í fakinum (sum óivað eisini er orsokin til at hann er settur á henda uriaspost), so vit fara at bera yvir við honum, at hann leggur heldur knortlutt út, við at skriva, ella finna sær keldur á ein slikan hátt, at hann líkasum rekur framundir, at á Tvøroyri gongur alt av tramanum til. Og til at undirbyggja hesa mistonkiliggerðing, verða vendingar sum »onkur heldur...«, »fleiri halda...«, »hann heldur...«, (uttan at siga hvør »hann« er), »Sosialurin hevur skilt...« osfr. brúktar.

Styrkin í blaði okkara hevur verið tann seriøsitetur, sum hevur eyðkent tíðindatiltalið. Og tá farið verður undir at pilka við eitt so »eymt« mál ikki

minst fyrri javnaðarflokkinn sum vinnulivsviðurskiftini á Tvøroyri eru, so er neyðugt við seriøsiteti. Og hesin fæst fyrst og fremst við at lýsa stöðuna frá baðum síðum, við t.d. at tosa við baðar partar og siga hvønn tú hevur tosað við. Hetta fyrrikemur bert einaferð í greinum, nevniliga tá ið Karl Jespersen, nevndarlimur í flakavirkinum, sigur, »at nevndin hevur ongan fund havt um nakað leigumál«. Dánjal av Rana, nevndarformaður, sigur hinvegin, »at sáttmálin er undirskrivaður av øllum 7 nevndarlimunum«.

Tað ótrúliga er, at s-s ikki hevur »snúað« seg fram til, at Karl Jespersen hevði forfall, og at eykamaður møtti í hansara stað, tá ið leigumálið var til viðgerðar. Henda upplýsing broytir heilt uppfatanina hjá lesaranum av nevndarviðgerðini av leigumálinum. Tað skilt, at s-s metir, at onkur nevndarlimur kennir

litið til málið. Men so er at finna útav hví!!

Eg haldi meg duga at skilja, at blaðmaðurin er lopin við baðum beinum í »felluna«, sum hevur kostað okkum mangan goðan pennin í floksblaðnum — tíværri.

Henda viðmerking (ætlað sum ein positiv rættleiðing) skal ikki skiljast sum at eg eri imóti, at Sosialurin víðger lokalpolitisk viðurskifti á Tvøroyri, eins væl og aðrastaðni. Men tað, sum tvoráð fólk sum heild eftirlýsa, er eisini at lesa nakað positivt og gott um Tvøroyri, nakað ið kann gera, at ein framhaldandi torir at siga »je eri av Tvøroyri!« Tak nú t.d. søgurnar um barnagarðin, ið »ongantið fór at verða bygdur«. Í dag stendur barnagarðurin næstan liðugur. Eingin viðmerking í blaðunum.

Spáðomarnir søgdu, at T.B. fór at verða einasta l. deildarlíð, ið fór at spæla á grúsi í 1990. — Og so varð

skrivað um tað.

Nú hava vit 1990. Og T.B. kann bjóða mótstöðuliðum sinum at spæla á einum tí snøgga stadionøkinum í Føroyum. Og sjálvandi gerst hetta bert við goðum figgjarligum stuði frá kommununi. Men hvat er at lesa í blaðunum??? Og hvør fœðrar???

P.S.

At menn á Tvøroyri eru ivasamir um »hjálp frá fremmandum«, skilji eg væl.

M/T Suðringur stendur í hesum døgum at fara á tvingsslólu.

Er áhugi á Sosialinum fyrri »uppsøkjandi journalistikki«, so er uttan iva okkurt at skriva um ta lagnuna. Og vælsignaðir, nýtið navngivnar keldur.

Men — tá hevði tlf. 11820 eisini gingið heit.

Trongisvági, hin 27. mars

Marner Lisberg

lesarabrøv

Sambands flokkurin og rúsdrekka

Í Sjonvarpinum í gjárkvöldið var talað við Paula Ellefsen um rúsdrekkamálið, ið nú er framtíð, og endaði hann hetta, uppá sin freka máta, at visa á Javnaðarflokkinn, sum teir altíð vóru klárir at fáa givið leyst við brennivínum.

Postverkstjórin, ið hevur skrivað inn til Landsstýrið og biðið um at Postverkið skuldi sleppa at selja rúsdrekka, er ein gamalur stillari hjá sambandsmonnum í Suðurstreymi.

Marius Rubbeksen var høgri hond hansara og var uppstillaður til seinasta lögtingsval, hevur alment í Útvarpinum talað fyrri hesari sak.

Blaðstjórin á Dimmalætting skálaði fyrri Sjonvarpinum í einum ølklubba seinasta heyst. Tíverri nevndi sendingin einki um, hvør ið snapsurin var kypur!

Nei, góði Pauli Ellefsen! Hoyr um annað, hygg um teg sjálvan!

Javnaðarmáður

